

Sablonra futni

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 39. szám, 2020. szeptember 25.

Nyár végén álltunk a ház előtt, ahol az albérlete volt, és veszekedtünk. Akkor láttam utoljára. Esküszöm, nem emlékszem, min kaptunk össze. Közben eltelt az egész nyár. Huszonnégy óras portaszolgálat volt az épületben, ebben a városban nem olyan ritka ez. Kijött mellénk a járdára a portás, pedig, azt hiszem, nem is dohányzott. A váltótársa dohányzott, ő nem. Épp annyiszor fordultam meg nála, hogy ezt leszűrjem. Szóval ez a portás csak úgy kijött levegőzni, vagy a szóváltásunk hallatán bújt elő a fülkéjéből, éjfél körül lehetett, még nem volt baromi késő. Téblábolt egy darabig a járdán a hőségben, nem törődtünk vele, talán nem is köszöntünk neki, veszekedtünk tovább. Egy idő után visszament, gondolom, pusztán tudatni akarta, hogy nem kettesben vagyunk, ő is itt van, hátha ettől lecsillapodunk.